

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

De Hier[usale]m quæ illa sit, de qua d[omini]s ibide[m] q[uo]d & si
quatuor iudicia mea pessima misero in Hier[usale]m, t[ame]n
reli[n]quet[ur] i[n] ea saluatio educe[n]tiu[m] filios et filias.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

Ezech. 34.

O iudicium terræ illius quæ peccauit, non quomodo cūq; sed ita, quemadmodum dixit, terra cum peccauerit mihi, ut præuaricans præuaricetur. Quid nam est præuaricando præuaricari, nisi perseverare in proposito præuaricationis, corde impœnitenti? Hoc deniq; est peccatum terræ illius grauissimæ, scilicet

Psalm. 4.

Iudæorum, quibus maxime & primo loco, & deinde hæreticis illa redargutio congruit, filij hominum usq; quo graui corde. Quomodo illi maxime præuaricando præuaricati sunt, id est in præuaricatione perseverauerunt? Filium dei dominū Iesum Christū in præuaricatione sua reprobauerunt & crucifixerunt. In præuaricatione in quā, id est, contra legē suam.

Deut. 38.
Chr̄s utiq; a
Iudæis audiri
debuuit.

¶ Dixerat em̄ in lege Moyses, Prophetā de gente tua & de fratribus tuis, sicut me, suscitabit tibi dñs deus tuus, ipsum audies. Qui autē uerba eius, quæ loquetur in nomine meo, audire noluerit, ego ultro existā. Ergo dominū Christū reprobādo, præuaricati sunt, præsertim cum legitimū haberent signū, per quod intelligere eū possent esse prophetā illū scilicet sufficiens in opere & sermone eius ueritatis testimoniū. Sed forte aliqui de ignorantia se excusare potuerunt dicentes, eū esse magū. Proinde cū blasphemaretur ait. Et quicūq; dixerit uerbū contra filiū hominis, remittetur illi. Et cū pateretur, pater (inquit) ignosce illis, non em̄ sciunt quid faciunt. Sed quid post hæc?

Matth. 12.

¶ Quomodo terra illa inexcusabilis facta est, uel quomodo præuaricans præuaricata est, ut inexcusabilis esset? Venit spūs sanctus super discipulos eius, quos nimirū significans dixerat illis. Et si ego in Beelzebub principē dæmoniorū eijcio dæmonia, filij uestri in quo eijciunt? Ideo ipsi iudices uestri erunt. Eijciunt dixit, id est, certissime eijcient, magis q̄ nunc, cū spiritus sanctus aduenerit. Venit (inquā) spiritus sanctus manifesta uirtute testimoniū perhibere, quod ille esset Christus & tunc adimpletū est quod dixerat illis. Cum autē uenerit paraclētus, quē ego mittam uobis à patre spiritū ueritatis, qui à patre procedit, ille testimoniū perhibebit de me, & uos testimoniū perhibebitis. Hoc factō nihilominus in præuaricatione perseverauerunt & blasphemare non cessauerunt, & tunc demū cōtra spiritū sanctum uerbū dixisse iudicati sunt, & illa sententia uenit super eos, qui autem dixerit uerbū contra spiritum sanctū, non remittetur ei, neq; in hoc seculo, neq; in futuro.

Lucæ. 23.
Terra Iudæorū
inexcusabilis
facta.

Matth. 12.

¶ Be Hierusalem que illa sis, de qua dominus ibidem quod & si quatuor iudicia mea pessima misero in Hierusalem, tamen relinquetur in ea saluatio educentium filios & filias. Cap. XVIII.

Ezech. 34.

La autē, quæ uere est Hierusalē, qualē habet prouentū in medio cunctarū tribulationū. Quod & si (inquit dominus continuo in eodē propheta) quatuor iudicia mea pessima, gladiū, & famē, & bestias malas, et pestilentia misero in Hierusalē, ut interficiā de ea hominē & pecus: tū relinquetur in ea saluatio educentium

Mira distantia
inter ecclesiā
& synagogā
apostatricem

filios & filias. ¶ Mira distantia, mira oppositio illius terræ, id est, apostatricis synagogæ & istius Hierusalē, id est, fidelis & catholicæ ecclesiæ. In illa terra, Noe, Daniel, & Iob, si fuerint in medio eius, nō possunt ab uno quolibet iudicio istorū liberare filios & filias, sed solas animas suas: in ista autē Hierusalē, si cuncta hæc quatuor iudicia dñs iudicat in eā, uide licet ut probetur patientia sanctorū (quod sæpe factū est) nō dico, q̄ minus est, Noe, Daniel, & Iob, si fuerint in medio eius, liberabūt filios & filias. Sed dico, qd̄ plus est, relinquet in ea saluatio educentium filios & filias. Plus nāq; est moriendo educere filios et filias in uitā æternā qui non erant, q̄ orando liberare ab interfectione corporis filios et filias qui iam erant. ¶ Audiuius, uidimus, quanta fecerit in ista Hierusalē torus mundus, in maligno positus, et maxime eadem illa bestia superius memorata terribilis atq; mirabilis, quantis q̄ late diffusis persecutionibus, quasi magnis et ferreis dentibus, istam Hierusalem comederit atque comminuerit. Sed quid nocuit? Relicta est enim in eis saluatio educentium filios et filias: quia nimirum sicut frumentum seminatum et in terra mortuum, in multo plerumq; resurgit fructum: ita per sæpe paucis pro testimonio fidei morientibus, multa misericordia rationabilem patientiam illorum considerando, in Christum crediderunt. De quibus recte dicas, quia priores illi morientes, istorum patres siue matres fuerunt, eosq; tanquam filios et filias, immo uere filios et filias suo sanguine pepererunt. Ita ergo est uere Hierusalem et uere domus Iudæ, cui dictum illud in Osee ueraciter congruat.

I. Iohan. 7.
Persecutiones
Ro. Im. nō nocuerūt
ecclesiæ
Iohan. 12.

Et domus

Et domui Iuda miserebor & saluabo eos in domino deo suo, & nō saluabo eos in arcu, & gladio, & in bello, & in equis, & in equitibus. ¶ Item in Zacharia. Non in exercitu, nec in robore, sed in spiritu meo dicit dominus exercituum, Spiritus tuus a te procedens domine exercituum, & ab illo cenaculo incipiens: ubi expectabatur, cum pauci homines essent congregati in unum, uenit usq; ad illius bestiaē dentes magnos, dentes ferr eos, quā nimirum bestia, scilicet Romanum imperium uere erat Babylonia, & per omnē persecutionis fornacem, semetipsum exhibens p̄is martyribus tanquam uentum rotis flantem, tam diu illos refrigerauit, & tam diu filius dei cum illis ambulauit per medium ignis, & fidem illorum illasam custodiuit: donec illa bestia homo fieret, id est, rationem admitteret, & rationabilem esse christianorum fidem intelligens, uexillum crucis in sua fronte susceperet, ac uoce humana patrem & filiū & spiritū sanctum, unum & uerum esse deum pronuncians, etiam patronū se cultoribus eius exhiberet.

¶ De tribus uiris illis, quoz hec propria nomina fuerunt, Noe, Daniel, & Job qualiter suis quisq; temporibus egressi fuerunt. Cap. XIX.

Xeant igitur de terra illa quicunq; pertinere cupiunt ad tres uiros istos, Noe, Daniel, & Job, & uideant illius terrae quanta desolatio & istius Hierusalem, q̄ fru uolua sit probatio. Nam ecce (inquit) ipsi egredientur ad uos, & uidebitis uiam eorum & adinventiones eorum, & consolabimini super malo quod induxi in Hierusalem, in omnibus quae importauī super eam, & consolabuntur super uos cū uideritis uiam eorū & adinventiones eorū, & cognoscetis q̄ non frustra fecerim omnia, quae feci in ea, ait dominus deus. ¶ Magnum & pene inenarrabile sacramentū. Quomodo de terra illa, quā supra habuimus, Noe, Daniel, & Job, totiens nominati ad nos exierūt quoniam filios & filias saluare non potuerunt. Dicamus in primis de tribus uiris illis quorū haec propria nomina fuerunt, Noe, Daniel, & Job, qualiter suis quisq; temporibus egressi fuerint. Primus egressus est Noe cū tribus filijs, Sem, Cham, & Iaphet. Daniel uero cum tribus pueris, Sidrach, Misac, & Abdenago. Job autē cū tribus amicis suis, Eliphaz Themanites, Baldad Suites, & Sopharnaamathites. ¶ Qualis fuit egressus illorum? Egressus Noe de congerie mortuoz, fuit, ad reparationem generis humani de tribus filijs, sub trina benedictione dei, dicentis, Crescite & multiplicamini. ¶ Egressus Daniels cū suis conuictiuis ad consolationem ipsoz, cū tribus pueris, quos de medio Babyloniae fornacis uictores recepit, glorificatus ipse tribus gratiae incrementis, in conspectu trium regū, uidelicet in conspectu Nabuchodonosor, interpretatione somniorū: in conspectu Balthassar, lectiōne & interpretatione uerborū, quae miro modo in pariete ab inuisibili uisibiliter scripta sunt: & in conspectu Darij uictoria laudabili, quia misit dominus (ait) angelū suū, & conclusit orae leonū, & non me contaminauerunt. ¶ Egressus Job fuit in exemplū patientiae cunctis superuenturis seculis, tribus modis tentatq; probati, scilicet occulta potestate, quā aduersus eū Satan accepit, & aperta lingua coniugis, et nimia trium amicorū sapientia, quae illū ualde afflixit, quos non recta locutos ipse per sacrificiū deo reconciliauit. Itaq; tres uiri isti, Noe cū tribus filijs, Daniel cū tribus socijs, & Job cū tribus amicis, fiunt duodecim & hic numerus eorū est, qui & archam, scilicet ecclesiam in aquis baptismi regendā primi post Christum susceperunt, & in gentibus quasi in Babylonia deum clarificauerunt, & in cunctis tentationibus fortiter perstiterunt. Quod qui rite perpendit, nimirū ipse persentit hoc dictum a domino, & cognoscetis, q̄ non frustra fecerim omnia quae feci.

Osee. 1.
Zacha. 4.
Rom. Imperium erat ut
Babylon.

Ezech. 1. 41

Mira mysteria trinitatis in his tribus uiris, Noe, Daniel & Job. Gene. 7. Danic. 3. Job. 2.

Gene. 9.

Dani. 2. 1. 4.

Job. 1. 2.

Job. 4. 2.

Ezech. 1. 41

FINIS LIBRI OCTAUI.